

[REDACTED]
OSD 10/16

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DISCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH [REDACTED]

z dnia 4 kwietnia 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
[REDACTED] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Mościńska
Sędzia sprawozdawca: r. pr. Laura Mnich
Sędzia: r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Dorota Walczyk

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Magdaleny Kotulli (Magdalena Kotulla)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2016 roku sprawy ze skargi [REDACTED]
przeciwko r.pr. [REDACTED]
obwinionego o to, że:

działając jako pełnomocnik [REDACTED], w sprawie toczącej się przed
Sądem Rejonowym [REDACTED]

- 1) w dniu 12 lutego 2015 roku utrzymał bez zgody swojego rozmówcy radcy prawnego [REDACTED] za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk (telefonu komórkowego) przebieg rozmowy telefonicznej, której przedmiotem były pertraktacje ugodowe w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDACTED] tj. naruszył art. 6 ust 2. w zw. z art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku, a także art. 3 ust 2. Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 507) poprzez podejmowanie czynności niegodnych zawodu radcy prawnego, nieuprawnionym nagrywaniem swego rozmówcy bez jego wiedzy i zgody.
- 2) w dniu 13 lutego 2015 roku podczas rozprawy sądowej w sprawie o której mowa w punkcie 1. przytoczył treść pertraktacji ugodowych stron procesu, prowadzonych w dniu 12 lutego 2015 roku i zgłosił wniosek dowodowy w postaci nagrania rozmowy telefonicznej, której przedmiotem były pertraktacje ugodowe, tj. naruszył art. 12 ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku, a także art. 3 ust 3. Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 507) poprzez naruszenie tajemnicy zawodowej

ORZEKA

1. uznaje r. pr. [REDACTED] za winnego popełnienia zarzucanych jemu wyżej czynów i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 507) za czyn opisany w punkcie 1) wymierza karę nagany, za czyn opisany w punkcie 2) wymierza karę nagany i wymierza karę łączną karę nagany.
2. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r.pr. [REDACTED] kosztami postępowania w kwocie 954,90 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED]

B. B. B.

*Kamier
M. M.*

Anna Alice

UZASADNIENIE

W dniu 25 czerwca 2015 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wpłynęło zawiadomienie [REDAKTOWANE] o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] (dalej zwanego Obwinionym). W treści wskazano, że radca prawny [REDAKTOWANE] występował jako pełnomocnik pozwanych [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] W skardze zarzucono Obwinionemu, że:

1. W dniu 12 lutego 2015 r. nie uzyskując zgody swojego rozmówcy, utrwalił za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk, rozmowę z pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] radcą prawnym [REDAKTOWANE] która dotyczyła pertraktacji ugodowych.
2. W dniu 13 lutego 2015 r. podczas rozprawy w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] przytoczył treść negocjacji ugodowych stron z dnia 12 lutego 2015 r.
3. W dniu 13 lutego 2015 r. podczas rozprawy w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] zgłosił wniosek dowodowy z nagrania rozmowy wskazanej w pkt 1 powyżej, składając Sądowi nośnik z nagraniem tej rozmowy.

Do zawiadomienia został załączony elektroniczny protokół rozprawy z dnia 13 lutego 2015 r.

Dowód: Skarga z dnia 19 czerwca 2015 r. (k.1)

Dnia 30 czerwca 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] M. [REDAKTOWANE] K. [REDAKTOWANE] wydała Postanowienie o wszczęciu dochodzenia.

Dowód: Postanowienie o wszczęciu dochodzenia z dnia 30 czerwca 2015 r., [REDAKTOWANE] (k.5).

Dnia 19 stycznia 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] M. [REDAKTOWANE] K. [REDAKTOWANE] wydała Postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu [REDAKTOWANE] dotyczących:

1. utrwalaenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk przebieg rozmowy, która dotyczyła pertraktacji ugodowych pomiędzy stronami procesu reprezentowanymi przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] i radcę prawnego [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE]

2. przytoczenia podczas rozprawy sądowej w sprawie, o której mowa w pkt 1, treści negocjacji ugodowych stron,
3. zgłoszenia wniosku dowodowego podczas rozprawy sądowej w sprawie, o której mowa w pkt 1, z nagrania rozmowy z radcą prawnym [REDACTED]

Dowód: *Postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia 19 stycznia 2016 r., [REDACTED]*

Dnia 22 lutego 2016 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wpłynął wniosek złożony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] M. [REDACTED] K. [REDACTED] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] w zakresie odpowiadającym Postanowieniu o przedstawieniu zarzutów z dnia 19 stycznia 2016 r.

Dowód: *Kopia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 22 lutego 2016 r., [REDACTED] (k. 37 – 44).*

Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 lutego 2015 r. radca prawny [REDACTED] zadzwonił do radcy prawnego [REDACTED] aby podjąć negocjacje ugodowe w sprawie w której obydwaj są pełnomocnikami stron.

Jak zostało ustalone w toku podjętych czynności, ani przed rozmową, ani też w jej trakcie radca prawny [REDACTED] nie poinformował swojego rozmówcę o nagrywaniu rozmowy, nie zapytał także o jego zgodę na nagrywanie. Obwiniony, jak sam podał, z racji, że nie miał możliwości notowania skorzystał, z wbudowanej w swoim telefonie, opcji do nagrywania rozmów jako notatki głosowej. W trakcie przesłuchania Obwiniony wyjaśniał, że funkcja ta jest wbudowana w jego telefonie fabrycznie. Przebieg rozmowy zrelacjonował także swoim klientom.

Dowody:

Protokół przesłuchania obwinionego [REDACTED] przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] M. [REDACTED] K. [REDACTED] sporządzony 19 stycznia 2016 r. (k. 31-32).

Protokół przesłuchania świadka [REDACTED] przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] M. [REDACTED] K. [REDACTED] sporządzony 10 listopada 2015 r. (k.20-21).

Zapis dźwiękowy rozmowy telefonicznej przeprowadzonej pomiędzy Obwinionym [REDACTED] w dniu 12 lutego 2015 r. (k.16).

O fakcie nagrywania rozmowy radca prawny [REDAKTOWANO] dowiedział się ma rozprawie dnia następnego tj. 13 lutego 2015 r., kiedy to Obwiniony zawnioskował o przeprowadzenie dowodu z nagrania rozmowy telefonicznej, którą obaj pełnomocnicy przeprowadzili w dniu 12 lutego. Obwiniony przyznał, że rozmowę nagrał i przedstawił ją w sądzie, zaznaczał jednak, że kontakt i propozycja ugody nastąpiła z drugiej strony.

Dowód: *Zapis audio-wideo z przebiegu rozprawy w dniu 13.02.2015 r. w sprawie [REDAKTOWANO]*

Na rozprawie Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego [REDAKTOWANO] z dnia 4 kwietnia 2016 r. został złożony przez Obwinionego wniosek o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzenia postępowania dowodowego z art. 387 §1 KPK w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Rzecznik Dyscyplinarny nie zgłosił sprzeciwu wobec tego wniosku.

Oceniając ustalenia stanu faktycznego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Wniosek Obwinionego zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając wniosek Obwinionego o dobrowolne poddanie się karze sąd ocenił, czy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, jak i czy cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo tego, że nie przeprowadzono rozprawy w całości.

Wskazać należy, iż instytucja dobrowolnego poddania się karze ma wprawdzie upraszczać postępowanie karne, co jednak „nie jest równoznaczne ze zwolnieniem sądu od obowiązku należytej kontroli i oceny zgromadzonego materiału dowodowego służącego ustaleniu niebudzącego wątpliwości stanu faktycznego i realizacji celów postępowania karnego określonych w art. 2 KPK” (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Wojskowa z dnia 27 czerwca 2013 r. WA 13/13). Przyznanie się Obwinionego do popełnienia zarzucanych mu czynów nie może bowiem prowadzić do automatycznego akceptowania jego wniosku, a więc wymaga zbadania pod kątem spełnienia przesłanek z art. 387 § 2 k.p.k.

Jak podkreśla Sąd Najwyższy w wyroku z 10 marca 2016 r. (IV KK 41/16) „Użyte w art. 387 § 1 KPK sformułowanie, iż okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości oznacza, że brak wątpliwości dotyczy przestępstwa zarzucanego stronie aktem oskarżenia i odnosi się do realizacji wszystkich niezbędnych znamion tego czynu, a w konsekwencji jego kwalifikacji prawnej, rodzaju i stopnia zawinienia, skutku przestępnego działania, rozmiaru wyrządzonej szkody, które mają wpływ na kształt i rozmiar odpowiedzialności karnej strony.”

W sprawie bezspornym jest popełnienie przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] obu zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych. W świetle ustalonego stanu faktycznego, nie podlega żadnej wątpliwości nagranie radcy prawnego [REDAKTOWANO] bez uprzedzenia o nagrywaniu i bez wyrażenia jego zgody, jako czynności niegodnej zawodu radcy prawnego stanowiącej naruszenie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców

Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r., a także art. 3 ust. 2. Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radach prawnych.

Podobnie, nie ma żadnych wątpliwości co do przytoczenia treści pertraktacji ugodowych stron na rozprawie dnia 13 lutego, a także zgłoszenie wniosku dowodowego w postaci nagrania rozmowy, której przedmiotem były pertraktacje ugodowe, stanowiąc tym samym naruszenie tajemnicy zawodowej w świetle art. 12 ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r., a także art. 3 ust. 3. Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radach prawnych.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż wniosek o dobrowolne poddanie się karze zasługuje na uwzględnienie, a kara łączna nagany pozwala przyjąć, iż cele postępowania zostaną osiągnięte, w szczególności polegające na zapobieganiu przestępstw i przewinień dyscyplinarnych oraz w umacnianiu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych, biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j.2016 r., poz. 233), od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie.

Sauve Michals

Anna Kowalska

Zduńka